

Zpravodaj

Statenic
a Černého Vola

5/
2020

Vážení občané,

v prosincovém čísle obecního Zpravodaje je zpracováno téma vody podrobněji, ale zkusím tu vše předznamenanat co nejjednodušeji do pár vět. Čeká nás stavba vodojemu, která zajistí dostatek pitné vody pro celé území Statenic, včetně jeho rozvojových oblastí. Je to projekt na dalších minimálně 50 let. Když se teď něco zanedbá, budou tu mít další generace o starost navíc, v opačném případě jim ulehčíme. Vynaložený čas i finance za odborné posouzení se mi v tomto kontextu jeví jako zanedbatelné. Máme výsledek vodohospodářské studie, která doporučila ideální variantu umístění vodojemu v našem katastru a překvapivě vyloučila dosud plánovanou variantu v katastru Úholiček.

Dále nás čeká strategicky velmi důležitá výstavba čistírny, která umožní obci vodu odkanalizovat. Již víme, kolik vody potřebujeme vyčistit dnes a kolik v budoucnu. Má na to vliv i stav kanalizačního vedení, který jsme zjišťovali. Výsledek kamerových zkoušek nám odhalil nejkritičtější místa, a protože některá z nich jsou na soukromých potrubích, připravujeme technická řešení oprav a jednáme s jejich majiteli. Stavba čistírny zatím vázne na pozemcích, které obec v této chvíli nemá. Jednáme ale s majiteli vhodných pozemků a uvažujeme o odkupu nebo převodu na obec, protože to je podmínka dotačních programů. Čistírna i vodojem jsou pro nás priority.

Stejnou prioritou je také výstavba mateřské školky. Prověřili jsme všechny obecní pozemky, ale vzhledem k tomu, že jich má obec málo, zdá se stále neoptimálnějším místem park Parádnice – volná mez vedle teras. Architektonická kancelář Re:architekti, jež se stala vítězem v soutěži o podobu centra Statenic, naváže na svůj návrh a začne projektovat. Nově budeme ověřovat, zda bude mít školka vlastní kuchyni, nebo zda raději rozšíříme budovu o další třídu. Součástí dokumentace je i zajištění parkování pro školku vybudováním terasy podél ulice Statenická nad parkem.

Ale je prosinec, a proto na závěr o vodě trochu jinak. Dovolte mi propojit téma vody i dětí a ocitovat část textu písně z divadelního představení o zimě, které tady ve Statenicích před lety vzniklo. Třeba si ji několik z vás společně se mnou zazpívá:

*Rozesmáté pusy dětí,
Bílé peří do nich vletí,
Usadí se na obočí,
Rozzářené velké oči.*

*Rozesmáté pusy dětí,
Oheň praská, teplo je ti,
Ptáčkové ti to dosvědčí,
Domov je místo nejhebečí.*

Přeji nám všem, aby nám letos ta voda v podobě bílých chomáčů padala co možná nejromantičtěji, abychom se potěšili zimní atmosférou, nechali se inspirovat její čistotou a na chvíli zapomněli na nelehké podzimní měsíce, které jsou za námi.

Krásné klidné Vánoce vám přeji ze srdce.

Vaše starostka
Apolena Novotná

Oprava

V zářijovém vydání Zpravodaje jsme v článku Se školou v kleštích omylem uvedli, že „poměrně dost dětí se podařilo umístit ve Velkých Přílepech“. Správně však mělo být v Horoměřicích. Čtenářům se za tuto chybu omlouváme.

Redakce

foto starostky: Dagmar Plotěná

Nová otevírací doba knihovny

Od nového roku rozšiřujeme otevírací dobu knihovny:

pondělí: 9:30–12:30

úterý: zavřeno

středa: 9:30–12:30 a 14:30–19:00

čtvrtek: 9:30–12:30 a 14:30–18:00

pátek: zavřeno

Zpravodaj Statenic a Černého Vola

č. 4/2020, vychází 21. září 2020

Vydává: Obecní úřad Statenice, Statenická 23, 252 62 Horoměřice MK ČR E 20782

Šéfredaktor: Pavel Černý, Tel: 603 106 639, E-mail: statenice.zpravodaj@gmail.com / Redakční rada: Pavla Witzel,

Martin Petříček, Zdeněk Ungrát / Grafický design a sazba: Zuzana Brychtová Horecká / Ilustrace na titulní straně:

Jakub Zich / Dětská redakce Vočko Statenic: tvoří v obecní Knihovně J. M. Hovorky pod vedením knihovnic a studentky

Barbory Molčíkové / Tisk: Falon / Ceny inzerce: celostrana – 2800 Kč, půlstrana – 1400 Kč, čtvrtstrana – 700 Kč

Distribováno zdarma

Čtyři cesty pro vodu

Obec musí rozhodnout, jak zajistí pitnou vodu pro své občany poté, až nebude moci využívat vodojem ve Velkých Přílepech.

Obyvatelé Statenic jsou zásobováni pitnou vodou ze dvou hlavních zdrojů. Jedním z nich je přivaděč spravovaný společně obcemi Velké Přílepy, Statenice a Úholičky, který dodává vodu do vodojemu ve Velkých Přílepech, z něhož jsou následně zásobovány výše zmíněné obce. Na přílepský vodojem je napojena větší a níže položená východní část obce od Černého Vola až zhruba k prodejně U Sadilů. Části obce Račana a Chotol ležící výše získávají vodu z přivaděče z Tuchoměřic. Dále zde jsou domy s vlastními studnami a zahrádkářská kolonie Punčocha, která je připojena na vodovod z Horoměřic.

Vzhledem k tomu, že vodojem Velké Přílepy výhledově nedokáže pokrýt nově vznikající zástavbu v okolí, bude nutné vybudovat další vodojem pro zásobování Statenic. Tím se měl stát společný vodojem s Úholičkami, z něhož by odebíraly vodu Úholičky a obyvatelé Statenic napojení v současné době na vodojem v Přílepech. Před realizací plánované stavby však vedení obce Statenice zadalo vypracování vodohospodářské studie, aby ověřilo, zda existují ještě jiné varianty řešení a zda společný vodojem s Úholičkami je z nich skutečně nejlepší.

Studie vypracovaná společností Suncad představila čtyři možnosti, jak pitnou vodu pro Statenice zajistit.

Vodojem U Kůlen

První varianta počítá s výstavbou vodojemu v lokalitě U Kůlen, tedy na konci obce směrem na Lichoceves. Z tohoto zemního vodojemu by se dodávala voda do obou částí obce, jak té, která je v současné době zásobována z Velkých Přílep, tak té z Tuchoměřic. Množství dodávané vody má být dostatečné nejen pro současnou zástavbu Statenic, ale rovněž pro navýšení počtu obyvatel, které umožňuje územní plán při zastavění všech rozvojových ploch.

Zásobování nového vodojemu by bylo zajištěno novým, cca 2,3 km dlouhým přivaděčem, který by procházel severně od Statenic a připojoval by se na stávající přivaděč mezi Úholičkami a Statenicemi. Kapacitu tohoto stávajícího přivaděče by bylo nutné pro zajištění dostatečného množství vody zvýšit.

Zajistit dostatek pitné vody je pro lidskou společnost stále větším problémem

Zvýšit by bylo třeba i kapacitu některých vodovodních řadů v obci. Investiční náklady na tuto variantu jsou ve studii odhadnuty na zhruba 44,4 mil. Kč.

Vodojem Punčocha

Ve druhé variantě je navrženo vybudování nového vodojemu v lokalitě Punčocha nedaleko zahrádkářské kolonie, rozkládající se mezi Horoměřicemi a Statenicemi. I tento vodojem by byl schopen zásobovat obě pásma, tedy „tuchoměřické“ i „přílepské“. Zároveň by poskytoval dostatečnou kapacitu pro dodávku pitné vody novým obyvatelům i po naplnění územního plánu. Další výhodou této varianty je možnost napojení chatové osady Punčocha, která je v současné době zásobována samostatně z vodovodní sítě Horoměřic. Také v této variantě by bylo nutné zvýšit kapacitu některých rozvodů ve Statenicích, aby byly schopné pojmout veškerou vodu z jednoho vodojemu.

Voda do nového vodojemu má být dodávána cca 2,6 km dlouhým přivaděčem napojeným na potrubí mezi Suchdolem a Přední Kopaninou. Díky tomu by Statenice odebíraly vodu přímo od Pražské vodárenské společnosti a došlo by k vyřazení současných prostředníků. I dnes totiž Statenice odebírají pražskou vodu, než se však dostane do obce, prochází z jedné strany přes Roztoky a společný přivaděč obcí Úholičky, Statenice a Velké Přílepy a z druhé strany přes Tuchoměřice. Je tedy předpoklad, že voda přímo z Prahy by mohla být o něco levnější. Odhadované náklady na tuto variantu činí cca 44,8 mil. Kč.

Věžový a zemní vodojem

Varianta č. 3 počítá s vybudováním dvou nových vodojemů. První, věžový, by vyrostl na severovýchodním okraji Černého Vola směrem na Úholičky a jeho

účelem by bylo nahradit stávající dodávku vody z vodojemu ve Velkých Přílepech. Zásoboval by tedy tu část obce, která je nyní na přílepský vodojem napojena. Druhý, zemní vodojem je plánován do lokality U Kůlen podobně jako ve variantě č. 1. Jeho výstavba je však podmíněna tím, že se rozvojové plochy podle územního plánu začnou zaplňovat novými domy. Dokud se neobjeví požadavek zásobovat pitnou vodou tuto novou výstavbu a její obyvatele, může současná západní část obce zůstat napojena na přivaděč z Tuchoměřic.

Náklady na vybudování věžového vodojemu studie odhaduje na cca 8,8 mil. Kč, následný zemní vodojem by pak obec přišel na zhruba 30,1 mil. Kč. Tuto druhou část by však bylo možné odložit až na dobu, kdy dojde k výstavbě na rozvojových plochách.

Vodojem v Úholičkách

Čtvrtá varianta prověřuje plán na vybudování společného vodojemu s obcí Úholičky. Tento vodojem by však byl schopen zásobovat pouze část obce, která je v současnosti napojena na vodojem v Přílepech. Pokud by se mělo řešit i zásobování obyvatel odebírajících vodu z Tuchoměřic, bylo by třeba kapacitu vodojemu zvýšit a k tomu ještě vybudovat tlakovou stanici a nový, téměř 3 km dlouhý přivaděč. Pak by opět mohla být obec zásobována z jednoho místa a byla by i dostatečná rezerva pitné vody pro rozvojové plochy v územním plánu.

V případě, že by došlo k postavení společného vodojemu podle původního plánu, nahradil by se pouze stávající přílepský vodojem a na nové domy v rozvojových plochách by žádná rezervní kapacita nezbyla. V budoucnu by tak pravděpodobně vznikla potřeba

Popisky k mapě:

1 – Vodojem U Kůlen, 2 – Vodojem Punčocha, 4 – Vodojem Úholičky

hledat další řešení. Jako nevýhodu studie zmiňuje rovněž skutečnost, že nový vodojem by nestál v katastru obce Státnice.

Kterou z možností zvolit?

Zastupitelstvo obce by nyní mělo vybrat některou z variant a zahájit přípravu její realizace, aby po vyčerpání kapacity přílepského vodojemu bylo dost vody i pro Státnice. Rozhodování jistě nebude jednoduché, neboť každá z navrhovaných variant má svá pozitiva i negativa. První dvě by zajistily zásobování pitnou

Jak to vidí

Terezie Kořínková, starostka obce Úholičky

Co pro Úholičky bude znamenat případné odstoupení Státnic od záměru vybudovat společný vodojem? Jaká opatření kvůli tomu budete muset učinit?

Před několika lety jsme se rozhodli na základě vodohospodářské studie založit dobrovolný svazek obcí Velké Přílepy, Státnice, Úholičky, který postaví nový vodovodní přivaděč a vodojem. První etapa vodovodního přivaděče je hotová. Nyní stojíme před rozhodnutím, jak dokončit druhou etapu včetně vodojemu. Vypadá to, že jako svazek dostavíme zbývajcí kus potrubí k přílepskému vodojemu a jako obec Úholičky postavíme nový vodojem vedle stávajícího přílepského. Opatřením je tedy zadat projekt a projednat úholičský malý vodojem samostatně mimo svazek. Společný vodojem se Státnicemi byla podaná ruka sousední obci. Pokud Státnice našly jiné řešení, respektujeme to.

vodou na dlouhou dobu dopředu a skýtaly by dostatečnou rezervu i pro období, až dojde k zastavení rozvojových ploch podle územního plánu. Na druhé straně jsou finančně poměrně náročné a pro jejich uskutečnění bude třeba zajistit dohody s vlastníky pozemků, na kterých mají stát nové vodojemy a vést přes ně nové přivaděče. Zároveň je také třeba provést změnu územního plánu Statenic, protože v tom stávajícím nejsou lokality pro umístění nových vodojemů vyznačeny. A stavět v místě, kde to územní plán nedovoluje, nelze.

Třetí varianta je lákavá rozvržením do dvou etap a díky tomu možností odložit část nákladů na pozdější dobu. Zároveň je ale poměrně komplikovaná, a pokud by byla realizována v celém rozsahu, de facto by v mnohém kopírovala variantu č. 1. Provozně by však byla nákladnější, protože obec by se musela starat o dva vodojemy namísto jednoho. Poslední varianta je již předjednaná s obcí Úholičky, na jejímž pozemku by se měl společný vodojem postavit. Její realizace by proto byla patrně nejrychlejší a přinášela by nejméně obtíží. Pro Statenice však představuje řešení pouze částečné a je třeba buď zvýšit kapacitu plánovaného vodojemu a rozšířit projekt o tlakovou stanici a nový přivaděč, nebo počítat s tím, že v příštích letech bude třeba hledat další zdroj pitné vody pro výstavbu v rozvojových lokalitách vyznačených územním plánem.

Radnice tak stojí před velmi zodpovědným rozhodnutím, jehož následky bude obec pocítovat ještě mnoho let.

Pavel Černý

Došlo po uzávěrci:

Na zasedání dne 18. listopadu rozhodlo zastupitelstvo obce, že bude dále prověřovat varianty č. 2 „Punčocha“ a č. 4 „Úholičky“ s navýšením kapacity plánovaného vodojemu tak, aby z něj bylo možné pokrýt potřebu celých Statenic. Do konce března příštího roku by pak mělo být jasné, která z těchto dvou variant je vhodnější pro realizaci.

Co doporučují zastupitelé

O názor na výsledky vodohospodářské studie a možnosti dalšího postupu jsme požádali všechny statenické zastupitele. Položili jsme jim tuto otázku:

Nabízí vodohospodářská studie zpracovaná společností Suncad dobré řešení pro zásobování Statenic pitnou vodou? Ke které ze čtyř variant popsanych ve studii se přikláníte a proč?

Svou odpověď poslali níže uvedení zastupitelé.

Jaroslav Trachta

Sousedství

S výhradou se přikláním k variantě Punčocha, která nabízí nezávislost na vodovodní síti,

ze které jsou zásobovány všechny ostatní okolní obce. Zároveň podporuji realizaci pouze jediného vodojemu pro celou obec. Více vodojemů, jak navrhuje územní plán, je investičně a provozně nákladné a hloupé.

Má výhrada se týká toho, že předkladatel studie umísťuje objekt na soukromý pozemek (parc. č. 316 pánů Boušků) a s jeho vlastníky vůbec nejednal. To mi přijde jako velký nedostatek.

Miroslava Šmardová

Podpora Statenic a Černého Vola

Zpracované varianty přinesly mnoho informací k zamyšlení nad možnost-

mi dodávky pitné vody do obce Statenice.

Poté, co bylo z dotačních prostředků realizováno zkapacitnění vodovodního přivaděče Žalov – Velké Přílepy v rámci dobrovolného svazku obcí Velké Přílepy, Statenice a Úholičky (přivaděč VPSÚ), bylo zapotřebí uvažovat ve spolupráci s obcí Úholičky nad společným vodojemem. Důvodem byla a stále trvá potřeba optimalizovat spotřebu a vyrovnat výkyvy ve spotřebě vody ve všech třech obcích na trase přivaděče, a to z přímého podnětu provozovatele nadřazeného vodárenského systému hl. města Prahy.

Nyní je výstavba tohoto vodojemu označována jako varianta č. 4, která dle studie není komplexním řešením zásobování vodou pro celou obec Statenice a řeší výhledovou potřebu vody pouze ve II.

tlakovém pásmu. Ani nemůže být komplexní pro obě tlaková pásma, protože stávající Plán rozvoje vodovodů a kanalizací Středočeského kraje (PRVK) stále počítá s částečným pokrytím spotřeby vody v obci Státnice z vodojemu Tuchoměřice, především z důvodu zásobování I. tlakového pásma. Změna vodohospodářské koncepce oproti PRVK nebyla dosud uvažována, tudíž ani projednávána.

Dle zpracované studie je doporučena varianta č. 2, stručně řečeno výstavba vlastního vodojemu v oblasti Punčocha s novým přivaděčem v délce 2,6 km s přímým napojením na přivaděč vedoucí z vodojemu Kopanina do vodojemu Suchdol (pražský přivaděč). Jednalo by se sice o komplexní vodohospodářské řešení pro obec, ale dle mého názoru je realizace této varianty časově, technicky, finančně i logisticky velmi náročná. Předpokládá mimo jiné důkladné projednání na úrovni Středočeského kraje (PRVK schvaluje zastupitelstvo Středočeského kraje) i hl. m. Prahy jako vlastníka pražského přivaděče a řešitele pražského silničního okruhu, jehož předpokládanou trasu přivaděč protíná.

Souhlasím, že je rozumné uvažovat o komplexním vodohospodářském řešení pro obec, ale není zapotřebí v této fázi nadhodnocovat předpokládaný počet obyvatel na 9 až 11 tisíc. Například obec Horoměřice eviduje k 1. 1. 2019 cca 4 300 hlášených obyvatel při rozloze 805 ha. Obec Státnice má zhruba poloviční rozlohu, konkrétně 379 ha, není tedy reálné uvažovat o předpokládaném počtu 9 tisíc obyvatel a více.

Vzhledem ke skutečnosti, že se jedná o velmi specifickou vodohospodářskou oblast, jsou správnou variantou schopni posoudit a doporučit odborníci v této problematice. Dle mého laického názoru by bylo pro obec nejvýhodnější zahájit další jednání s obcí Úhličky a uvažovat o možnosti výstavby společného vodojemu a současně zajistit akumulaci vody z přivaděče od Tuchoměřic.

Ivan Brož

ODS a nezávislí
(bez fotografie)

**&
Jakub
Cechel**

Vaše Státnice
a Černý Vůl
společná odpověď

Vodohospodářská studie obce Státnice ve svém úvodu obsahuje předmět studie „Optimalizace stávajícího systému zásobování pitnou vodou“. Dle našeho názoru to není zcela přesné, neboť studie neřeší jenom stávající zásobování obce pitnou vodou, ale i komplexní návrhy pro zajištění nejenom stávajícího stavu, ale i pro rozvojové lokality, které jsou určeny územním plánem obce k zástavbě.

Předmětná vodohospodářská studie je z našeho pohledu vypracovaná komplexně a odborně. Navrhuje 4 variantní řešení, z nichž v závěru doporučuje první nebo druhou variantu, které ještě hodnotí jako výhodnější z hlediska vodohospodářského pohledu.

Součástí studie jsou i orientační stavební náklady s tím, že nejsou dopočteny náklady na výkup pozemků pro výstavbu vodojemu a navazujících řadů. U první varianty „Vodajem u Kůlen“ jsou vyčíslené stavební náklady ve výši 46 383 500 Kč, u druhé varianty „Vodajem Punčocha“ ve výši 44 810 600 Kč.

Dle našeho názoru je třeba počítat s navýšením nákladů na výkup pozemků, dále i na vypracování projektové dokumentace a pak je potřeba navýšit současně uvedené stavební náklady o částku nárůstu cen stavebních prací, neboť realizace výstavby by přicházela v úvahu za cca 6 let (nutná změna územního plánu, projektová dokumentace, dotační program, výkup pozemků apod.).

To znamená, že u obou variant lze odhadnout celkové stavební náklady ve výši přesahující 70 mil. Kč.

Výše uvedená studie neobsahuje variantu, která by zahrnovala a respektovala vydaný územní

rozhodnutí pro stavbu dvou vodojemů, a to společnostmi CPI a Alfa Praha.

Tato územní rozhodnutí jsou s největší pravděpodobností platná a studie nemůže výstavbu těchto vodojemů zrušit.

Naše obec se v současné době zabývá možností výstavby čistírky odpadních vod, pro kterou jsou současné stavební náklady uváděny ve výši cca 60 mil. Kč. Zároveň je prioritou plánovaná výstavba mateřské školy, popřípadě základní školy 1. stupně.

Z výše uvedeného vyplývá, že nelze doporučit žádnou variantu, neboť obec Státnice si tuto výstavbu nemůže dovolit z finančních důvodů.

Řešení, které navrhujeme, spočívá v zabezpečení stávající zástavby, včetně malých rozvojových ploch a včetně rozvojové plochy společnosti Alfa Praha. Jeho základem je využití výstavby vodojemu, který je součástí vydaného územního rozhodnutí (není třeba změna územního plánu, není třeba výkupu pozemků).

Doporučujeme dohodnout s Alfou Praha zvětšení kapacity projektovaného vodojemu tak, aby mimo zástavbu Alfou Praha pokryl i část území stávající zástavby obce (dle možností a výpočtů), a tím ulevil současným vodohospodářským rozvodům. Rozvojové území společnosti CPI by mělo být řešeno samostatně, a to ze strany CPI, neboť tato společnost má rovněž vydané územní rozhodnutí, jehož součástí je vodojem pro pokrytí tohoto rozvojového území.

Z výše uvedeného vyplývá, že obec Státnice by k celkovému zajištění pitné vody pro stávající zástavbu a malé rozvojové plochy vydala pouze nepatrné finanční prostředky, které by směřovaly pouze na zvýšení velikosti objemu vodojemu, do jehož stavby bude investovat společnost Alfa Praha. Tento vodojem je projektován o velikosti 2 x 50 m³.

Současně navrhujeme zpracovat námi navrhovanou variantu, u které bude využit již stavebně povolený vodojem společnosti Alfa Praha.

Apolena Novotná

Sousedství

Máme výsledek vodo-hospodářské studie, která doporučila ideální variantu umístění

vodojemu v našem katastru a překvapivě vyloučila dosud plánovanou variantu v katastru Úholiček. Ta počítala v budoucnu s dalšími minimálně dvěma vodojemy v rozvojových územích, které by ale po dokončení výstavby spadly s provozováním pod obec, jak obě strany předpokládaly. Když opomineme fakt, že v ČR není obec naší velikosti, která má ve své správě 3 vodojemy, ze studie navíc vyplynula důležitá skutečnost, že by stávající vodovodní řad zásobování těchto

menších dvou vodojemů „neutáhl“. Takže by pro ně musel být vybudován nový přivaděč z Úholiček.

Ukázalo se tedy, že obec v minulosti rozhodovala bez relevantních podkladů, když chtěla investovat do vodojemu, který neumožní zásobování více než poloviny území dle platného územního plánu. Obec také počítala s tím, že bude nadále odebírat vodu i z kontrolního přivaděče Tuchoměřic, ze kterého teče opakovaně hnědá voda a jsou problémy s tlakem. Nikdo v minulosti bohužel neřešil ani to, že bychom se realizací vodojemu s Úholičkami upsali natrvalo k nepraktickému navyšování odběrů vody skrz 6 provozovatelů, protože jsme z obou stran (i od Tuchoměřic) posledními odběrateli vody v pořadí.

Ideální varianta nabízí naopak odběr vody z druhé strany, kdy bychom se ještě před Horoměřicemi napojili na přivaděč od Prahy.

Byl by to jediný vodojem Statenic, protože by pokryl i zásobování rozvojových území včetně oblasti z Tuchoměřic. Jeho výstavba má být etapizována, takže investoři v rozvojových územích by si zaplatili postupné rozšiřování kapacity teprve tehdy, když by se rozhodli stavět. Pokud by chtěli vybudovat vlastní vodojemy podle současného územního plánu, vyžádalo by si to minimálně stejně dlouhý čas na výstavbu obdobně dlouhého přivaděče z Úholiček. Navíc by museli investovat do vlastního podružného vodojemu, který by ale obec pravděpodobně odmítla převzít do správy.

V případě, že se neukáže žádný závažný důvod, proč by se vodojem v lokalitě Punčocha nemohl realizovat, bude to dle mého soudu z vodohospodářského, z ekonomického i z dlouhodobého hlediska ideální řešení.

CO DO KANALIZACE NEPATŘÍ

Při nakládání s odpadními vodami je třeba dodržovat kanalizační řád.

Veškeré odpadní vody z odkanalizovaných částí obce jsou svedeny splaškovou kanalizací do čerpací stanice odpadních vod a jsou dále čerpány do čistírny odpadních vod Roztoky. S ohledem na plynulý provoz kanalizace je třeba dodržovat kanalizační řád, a to i při vypouštění odpadních vod z domácností. Do kanalizačního systému nesmí být vypouštěny především oleje, tuky, zbytky potravin, mechanické nečistoty, jako jsou hygienické potřeby, hadry, vlhčené ubrousky, pleny či různé chemikálie. Likvidací těchto látek může docházet k havarijním stavům přímo v kanalizačním systému nebo na centrální čerpací stanici odpadních vod. Kanalizační řád dále výslovně zakazuje použití domovních drtičů odpadu. Likvidování zbytků potravin může vést ke stahování hlodavců do domovních kanalizačních přípojek či revizních šachet. Do systému oddílné kanalizace se také nesmějí vypouštět dešťové vody ani odpadní vody z žump a septiků. Prosíme tedy o zvýšenou pozornost, co v kanalizačním systému likvidujete.

V případě, že nejste napojeni na splaškovou kanalizaci a likvidujete odpadní vody z žump či septiků, je nezbytné provádět to pouze prostřednictvím oprávněných osob a ponechat si doklad o provedení této likvidace. Uchováním dokladu se vyhnete případným možným postihům ze strany příslušného orgánu.

Provozovatelem vodovodu a kanalizace pro veřejnou potřebu obce Statenice je 1. Vodohospodářská společnost. Dotazy týkající se odpadních vod a pitné vody zodpovídají její pracovníci na tel.: 220 911 739 nebo 220 910 331. V případě poruch a havárií volejte na č.: 728 504 744. Tento telefon je obsluhován nepřetržitě 24 hod. denně.

Pokud nás budete chtít kontaktovat elektronicky, můžete na e-mail: info@1vodohospodarska.cz. Osobně nás můžete navštívit na adrese Kladenská 132, Velké Přílepy.

Ing. Martin Aleš, jednatel 1. vodohospodářské společnosti

Nevhodné látky vypuštěné do odpadu mohou značně komplikovat proces čištění odpadních vod

Ve školce až do důchodu

Ilona Čepelová strávila celý svůj pracovní život jako učitelka v mateřské škole. Rukama jí prošly stovky dětí a mrzí ji, že ty statenické musí do školky dojíždět. Letos v červenci jí bylo 83 let.

Jste statenickou rodačkou?

Narodila jsem se sice v Praze, ale vyrůstala jsem ve Statenicích v domě číslo 5. Rodiče mě měli jako jedináčka, protože moje sestra zemřela a maminka pak už nemohla mít další děti. Maminka se o mě bála, ale já jsem stejně dováděla jako kluk. Lezla jsem po stromech, bruslila a cvičila jsem v Sokole, se kterým jsem se zúčastnila všesokolského sletu. Koupat jsme se chodili do nádržky na potoce, která byla v místech, kde je dneska dětské hřiště. Také jsem hrála ochotnické divadlo, které vedl můj tatínek.

Jak vypadaly Statenice v době vašeho mládí a jak se od té doby změnily?

Změnilo se hodně. Statenice bývaly vesničkou, všichni se tu znali, lidé se navštěvovali a nezáviděli si. Žilo se klidněji a ne tolik ve spěchu.

Tam, kde jsou dnes nové domy, byly dříve pole nebo louky. Třeba podél potoka, kde dnes stojí bytová zástavba Statenický Mlýn, se táhla dlouhá louka, která se zaplavovala vodou skoro až ke kralupské silnici. V zimě to zamrzlo a my jsme měli nádherné dlouhé kluziště, které bylo bezpečné, protože jsme se nemohli propadnout do žádné hloubky. Já jsem uměla výborně bruslit, vzpomínám si, že jsem se i zúčastnila nějakých závodů v Praze na Štvanici.

V dětství a mládí jste si tedy užila spoustu zábavy...

To ano, ale na druhou stranu tenkrát byla přísná výchova. Pamatuju se, že jednou k nám přišla na návštěvu moje kamarádka s mladším bratrem. Houpaly jsme ho na dvoře na houpačce, on spadnul a zranil se a tatínek mě za trest zavřel do chlívků k praseti.

Nebo jsme už jako dospělá s děvčaty chodily na Kopaninu na taneční zábavy. Daly jsme si lodičky do kabelky a šly přes les pěšky. Doma jsem řekla, že jdu na fotbal, a když na to pak tatínek přišel, dostala jsem pár facek za to, že lžu.

Prý jste měli velké úspěchy s ochotnickým divadlem...

Ano, hráli jsme v přírodním divadle, které se nacházelo u lesa nad fotbalovým hřištěm. Na naše představení chodily stovky diváků. Když mi bylo asi 16 let, dostali jsme možnost zúčastnit se přehlídky Jiráskův Hronov. Jenže zrovna v tu dobu zemřel nejstarší člen našeho souboru, který měl velkou roli, takže jsme nikam nejeli. Tatínek to tenkrát oplakal.

Táta byl také velký talent. Vyprávěl mi, že měl dokonce hrát ve filmu Jánošíka. Ale rozstonal se se žaludkem, šel na operaci do nemocnice a tu roli dostal někdo jiný. Nu, kdo ví, jak to tenkrát bylo.

Váš otec se ale v obci angažoval i jinak než jenom v divadelním souboru...

Můj tatínek Josef Chundela postavil ve třicátých letech v Černém Vole cihelnu a zaměstnal půlku zdejších obyvatel. Druhá půlka pracovala

na poli statkáře Straky. Po válce byl tatínek prvním statenickým starostou, a protože měl jediné pojízdné auto v obci, odvezl spoustu zdejších maminek do porodnice nebo zraněných a nemocných k doktorovi.

Za všechno se mu odvděčili tak, že ho v roce 1953, když mu bylo 51 let, povolali na vojnu k PTP. Strávil tam tři čtvrtě roku. O cihelnu samozřejmě přišel a pak pracoval v podniku Rybářství. Na Vánoce kvůli tomu nebyval doma, protože se prodávali kapři.

Mě kvůli nevhodnému třídnímu původu nevzali na DAMU. Dělal jsem tenkrát zkoušky s Milenou Dvorskou. Tu přijali. Já jsem šla na pedagogickou fakultu a po třech letech studia jsem nastoupila na umístěnkou do Prunéřova. Protože bylo málo učitelů, museli jsme jít do praxe a poslední rok školy jsme dodělávali při práci. Já dělala zkoušky v Chebu.

Jak na dobu strávenou v pohraničí vzpomínáte?

Vůbec ne špatně. Byla jsem mladá, bylo mi 19 let, a kdybych se nevrátila kvůli mamince, asi bych se tam vdala a založila rodinu. V Prunéřově jsem bydlela v rodině tesaře. Měli velký dům s dílnou, ale neměli vlastní děti. Tak mě přijali skoro jako vlastní dceru. Ještě řadu let potom jsem tam za nimi jezdila na návštěvu.

Proč jste se z Pruněrova vrátila do Statenic?

Maminka mi onemocněla. Vzali jí prs, to byla tenkrát vážná operace. Tak jsem jí musela pomáhat s domácností. A protože v Pruněrově jsem učila v mateřské škole, nastoupila jsem do školky i tady. Nejdřív v Praze na Hanspaulce, a když dostavěli tu na Červeném Vrchu, přešli jsme tam. A v téhle školce jsem pak zůstala až do důchodu.

Byly to krásné roky. Děti byly hodné, a i když jsme jich měli ve třídě až 38, byla to pěkná práce. Hráli jsme hry, chodili na procházky, zpívali jsme, byla legrace. Taky jsme jezdili na školy v přírodě. Já na nich byla nejmíň padesátkrát.

Dodnes se ke mně někteří bývalí žáci a maminky hlásí a volají na mě třeba v obchodě nebo na ulici. Já si samozřejmě na všechny nepamatuju, tak to bývá veselé.

Co váš rodinný život, jak ten se dál vyvíjel?

Já jsem měla dva nápadníky. Oba byli Mirkové. Mně se víc líbil ten z Kopaniny, ale maminka zase měla radši toho druhého ze Statenic. Když to ten první viděl, tak ustoupil a já si tedy nakonec vzala toho statenického. Ale nebyl špatný. Nepil, nekouřil... Ten první se shodou okolností oženil s bývalým děvčetem mého muže. Měl tři dcery, já mám syna a dceru. Teď už jsou oba Mirkové po smrti, tak si můžu představovat, jestli by to s ním bylo jiné než s mým mužem. Ale jak říkám, neměla jsem se špatně, nemůžu si stěžovat. Mám hodné děti, vnoučata a brzy se má narodit už čtvrtý pravnuček.

Co byste chtěla ve Statenicích změnit?

Mrzí mě, že tady není mateřská školka. Ve všech okolních obcích, i menších, ji mají, v Horoměřicích jich je dokonce pět. Jenom ve Statenicích to pořád nejde. Když vidím ty spousty dětí při rozsvěcení vánočního stromu, na masopustu nebo na dalších akcích, tak si říkám, proč už školku dávno nemáme?

Já jsem tady chodila do školky od svých tří let. Byla v budově školy a navštěvoval ji i můj syn. Jenže pak se rozhodlo, že se to zruší, a nemáme nic. Spoustu let se mluvilo o nové školce na Parádnicích, ale ta se taky nestaví. Je to škoda.

Jak se ve svém věku udržujete v kondici?

Hodně čtu, luštím křížovky a také se zúčastňuji akcí s místními seniory. Mám tady ještě dvě stejně staré kamarádky, s nimi se občas scházíme a povídáme. A pak mám velkou rodinu, syna, dceru, vnoučata a pravnoučata. Ti mě často navštěvují, takže se nenudím a o nějakou zábavu mám pořád postaráno.

Pavel Černý, foto 1.: archiv Knihovny J. M. Hovorky, 2019
foto 2.: Fotografie z doby, kdy Ilona Čepelová jako 16letá hrála v místním ochotnickém divadle

MYŠÁK FRAJER, díl 6.

Jednoho rána se Myšák probudil a podíval se z okna. Pršelo. Rozhodl se, že probudí Myšku a domluví se, co budou dělat. Myška navrhla, že by mohli udělat velký úklid. Udělali si snídani a potom začali s úklidem. Myšáka napadlo, že by bylo chytré začít od shora. Nejprve uklidili půdu a potom začali s přízemím. Jenže Myšáka přepadl ohromný hlad. Dali si tedy svačinu a potom pokračovali. Myšák dodělal poslední místnost v přízemí a Myška ho zavolala k obědu. Po dobrém obědě vyrazil zkontrolovat sklep. Dolů po schodech šel opatrně, protože byly mokré. To ho velmi znepokojovalo. Když sešel až úplně dolů, uviděl, že celý sklep je zatopený vodou. Celý nešťastný si oblékl nepromokavou bundu a vyrazil ven najít místo, kde voda do sklepa zatékala. Vyšel ven a uviděl, že na některých místech jsou kalužiny vody, které nestíhají vsakovat. Obešel dům a zjistil, že mu do zahrady stéká špinavá voda z pole. Tekla z několika různých míst a největší proud vody se dostal až k jeho domečku. V jednom místě však proud vody náhle mizel. Myšák usoudil, že to je místo, kudy tekla voda do sklepa. Vrátil se domů, aby všechno řekl Myšce. Najednou mu však připadalo, jako by do něj někdo strkal. Vtom se probudil. Otevřel oči a vidí, že je u něj Myška s budíkem a říká, že už je devět hodin. Myšák vyskočí z postele a běží k oknu. Venku svítí sluníčko a na nebi plují mraky. Rychle seběhne do sklepa zkontrolovat, jestli tam není voda. Nikde ani kapka. Podrbe se za uchem. Vyběhne nahoru, kde na něj už čeká Myška, a povídá: „Já jsem měl dneska takový sen, představ

si, že se mi zdálo...“. Když jí ten pekelný sen dovyprávěl, Myška na něj jen nevěřícně zírala. Ten sen jí nahnal takový strach, že ještě ten den sklep zkontrolovala, jestli tam není nějaká díra, kudy by mohla téct voda. Myšce se moc ulevilo, když žádnou díru nenašla.

Dětská redakce Vočko Statenic: Matěj a Štěpán Rolčíkovi,
12 a 10 let

Administrativa i nároky na účetní stále narůstají

Jitka Janouchová není v účetnictví pro obce žádný nováček. Touto činností se zabývá už 27 let. Pro Statenice pracuje necelý rok, a i když to původně měla být zakázka pouze na přechodnou dobu, vypadá to, že její služby bude obec využívat ještě dlouho.

Jak náročné je vést účetnictví pro obecní úřad? Jak moc se to liší od účtování pro firmu?

Účtování pro samosprávu je sice odlišné od firemního účetnictví, je zde trochu jiná účtová osnova a pracuje se s rozpočtem obce, ale v podstatě je to má dáti – dal jako jinde. Není to zase až tak těžké, když někdo chce, tak se to naučí.

Mění se ve vašem oboru často pravidla? Musíte se učit hodně nových věcí?

Pravidla se mění a neustále přibývají nová. Když jsem v roce 1993 začala, měly obce účetnictví, které víceméně odpovídalo jednoduchému. V roce 2000 bylo zavedeno spíše podvojně s novou účtovou osnovou. Po deseti letech se pak všechno zase úplně změnilo a zavedla se povinnost odesílat výkazy do Centrálního systému účetních informací státu. Od té doby už uběhlo dalších deset let, takže si myslím, že brzy dojde opět ke změně a zase přibudou nové povinnosti.

Obecně administrativa v obcích narůstá a zvyšují se i nároky na to, co musí nejen účetní zvládnout. Jako jednu z příčin vidím to, že lidé se nechovají tak, jak mají. Pravidla se snaží obcházet a zneužívat, tak se vymyslí další, která by jim v tom měla zabránit, a všechno se komplikuje, přitahuje a čím dál víc svazuje. Výsledkem je přebujelý byrokratický aparát a spousta úředníků, kteří se zabývají vyplňováním a kontrolou různých výkazů, hlášení a zpráv.

Jsou velké rozdíly v práci pro malou obec a větší město?

Účtuje se stejně, rozdíl spočívá pouze v rozsahu a množství práce. Hodně také záleží na tom, zda obec má školu nebo další podřízené organizace.

Kdy a v jakém stavu jste přebrala účetnictví obce Statenice?

Pro Statenice pracuji od roku 2020, doporučila mě sem starostka Lichocevsí. Původně jsem to měla dělat jenom dočasně s tím, že zaučím někoho místního z úřadu. Nakonec ze zaučování sešlo a mně už ten úvazek zůstal.

Účetní, které dělaly účetnictví Statenic přede mnou, odvedly spoustu práce. Samozřejmě, zlepšovat a doplňovat nějaké drobnosti můžeme pořád, ale rozhodně účetnictví obce nebylo a není v nějakém katastrofálním stavu.

Jak si na tom obec Statenice po účetní stránce nyní stojí?

Šetří. Je vidět, že vedení obce myslí na horší časy a na spoustu úkolů, které bude třeba financovat v budoucnosti. Finančně je tedy obec na tom nyní dobře. Dokonce se díky místostarostovi Miroslavu Šandovi, který pracuje v Komerční bance, podařilo vyjednat výhodný spořicí účet, na kterém se zhodnocovaly peníze přes noc. Večer se tam uložily a ráno byly zase k dispozici. Mezitím narostl úrok třeba o 2 000 korun. Teď ale spadly úroky tak dolů, že další využívání tohoto účtu už nemá smysl. To je škoda.

Kdo a jak účetnictví obce kontroluje?

Dvakrát za rok probíhá kontrola hospodaření ze strany krajského úřadu. A pokud obec chce, může si na vlastní náklady objednat auditora.

Určitým stupněm kontroly také je, že výkazy, které posíláme do centrálního registru, projdou. Pokud v nich systém objeví nějakou chybu nebo nesrovnalost, vrátí je zpátky k přepracování.

Další kontroly do obcí chodí od poskytovatelů dotací, třeba z ministerstev. Ty kontrolují, zda byly peníze z dotace využity k určenému účelu a podle předepsaných pravidel.

Mohou účetnictví a hospodaření obce kontrolovat i sami občané?

Ano, na základě zákona 106/1999 o svobodném přístupu k informacím si mohou vyžádat informace, které je zajímají. Mohou také chodit na zasedání zastupitelstva a tam se ptát přímo představitelů obce. Ale je pravda, že lidé se většinou o fungování obce moc nezajímají. Teprve když nastane nějaký malér, tak se všichni diví. Myslím, že v řadě obcí a měst by občané měli být aktivnější.

Setkala jste se během vaší praxe s nějakým podvodem nebo neoprávněným nakládáním s penězi či majetkem obce?

Žádný vyloženě trestní čin jsem neodhalila, ale občas narážím na případy, které by se daly označit jako nehospodárnost. Často někteří starostové podle mě zbytečně utrácí za různé inzerce v kataložích, objednávají pro obec přehnaně reklamní předměty, kupují zboží, které obec nevyužije. To mi nepřijde jako efektivní využívání obecních prostředků. Ale každá obec má nastavena pravidla, jakými částkami může starosta nebo rada disponovat. A když je to v rámci těch pravidel a zastupitelům to nevadí, tak s tím účetní těžko může něco dělat.

Obcím se v posledních letech někdy mám pocit, že se tyhle peníze navíc snadněji utrácí. Dříve, když obce měly peněz málo, dokázaly mnohem lépe spořit a pečlivěji zvážovat, co za ně pořídí.

Jak vlastně v obci probíhá placení faktur za dodané práce či zboží?

Systém je nastavený zákonem o finanční kontrole. Ke každé finanční transakci je určen takzvaný příkazce operace, který podepisuje objednávku a následně pak potvrzuje převzetí služby nebo zboží. Zpravidla jím bývá starosta, od určité částky pak třeba společně s místostarostou. Větší výdaje musí schválit rada obce, nebo i zastupitelstvo. Teprve když je na faktuře příkazcem operace potvrzeno, že zakázka byla převzata v pořádku, může ji účetní nechat proplatit. Bez tohoto podpisu nesmí peníze z účtu obce odejít.

Zajišťujete účetnictví i pro místní akční skupinu Přemyslovské střední Čechy. Co je to vlastně místní akční skupina?

Je to organizace, která sdružuje obce, podnikatele, neziskové organizace a další subjekty působící na daném území. Hlavní činností je podpora projektů, které pomáhají

zlepšovat životní podmínky v tomto území, a rozdělování dotací na financování těchto projektů. Místní akční skupina má k dispozici určitý balík peněz z evropských fondů a podle potřeby, přínosu a připravenosti jednotlivých projektů se rozhoduje, které a jakou částkou budou podpořeny. Statenice třeba takto získaly 2 850 000 korun na rekonstrukci domečku Pod jasany a vybudování komunitního centra v něm.

Účetnictví pro obce věnujete všechny pracovní dny v týdnu a mnohdy i víkendy. Jak po tak náročné práci odpočíváte? Máte nějakého koníčka, který vás znovu nabíjí energií?

Koníčků mám spoustu (šití, quilling, mozaikování a další kreativní tvorbu, práce na zahradě, turistiku), ale vzhledem k velké vytíženosti na ně nemám moc času. Velkým antistresorem je náš bigl, se kterým se dokážu hodně odreagovat. Právě jsem plánovala práci spíš omezovat, ale letos se mi to zatím nepodařilo.

Pavel Černý

Foto: Dagmar Plotěná

PAVOUK, LOPATKA A NOVÝ ROK

Pavouk žil za domem u stromu. Jednoho dne honil mouchu. Ta zalétla oknem do sklepa. Pavouk tam skočil za ní. Okno zapadlo a pavouk je uvězněn ve sklepe. Když hledal cestu ven, našel hrobku svého dědy. Jeho děda byl průzkumník, kterého v neúprosném boji skolil červený mravenec. S černým svědomím ho mravenec pohřbil. S jeho jedinou zbraní – lopatkou, kterou se bránil. Pavouk vykopal dědovu lopatku a rozhodl se ji použít ke svému osvobození. Našel pod skříní kus hlíny, kudy by se dal vykopat tunel do lesa, kde by mohl být konečně svobodný. A začal kopat. Ale po prvním dni mu docházely síly a dostal hlad. Svalí se unaveně na zem. Leží, leží... a najednou se propadne do tajné chodby. Našel pytel čočky. Protože neměl nic jiného k jídlu, znechuceně ochutnal první kus čočky. Zjistil, že mu to vlastně docela chutná. A s chutí se vrhnul na pytel a s chutí ho celý snědl. Jakmile načerpal síly, vydal se chodbou dál a doufal, že povede pod silnicí a vynoří se někde v lese. Trvalo

mu to celé dvě hodiny. Zase mu začaly docházet síly. Když už si myslel, že umře, uviděl světlo. A po chvíli vylezl do krásného slunce. Všude okolo byl sníh. „Vždyť když jsem odcházel, bylo ještě léto,“ podivil se pavouk. Najednou se podíval před sebe a uviděl tam pytel zlata. Ihned se k němu vrhnul. Několik peněz si vzal a zbytek schoval do chodby. A šel do Statenky na jídlo. Když tam přišel, uviděl na kalendáři, že je prvního ledna, takže Nový rok. Tehdy pochopil, že ten pytel zlata nebyla náhoda. Protože když jíš na Nový rok čočku, budeš mít hodně peněz. Po jídle se vrátil pro pytel a vydal se do lesa, kde si postavil podzemní domeček, jeho nejmilejší věc – lopatku – si nechal pozlatit. A rozhodl se, že do smrti nebude jíst nic jiného než čočku, která mu zachránila život. Za peníze ze svého nálezu postavil pořádný můstek, aby i jiná zvěř mohla bezpečně přecházet přes silnici.

Dětská redakce Vočko Statenic: Žofie a Ondřej Černošští, 12 a 11 let

CO MOŽNÁ (NE)VÍTE

I přes omezení způsobená koronavirovou pandemií život v obci stále pokračuje a tradiční i nové akce se přizpůsobují změněným podmínkám. Co všechno se v posledních měsících a týdnech událo ve Státnicích? Co zajímavého nás čeká?

Vítání občánků

Nové občánky Státnic a jejich rodiče letos nebylo možné přivítat na radnici, a tak namísto společenské akce proběhl jen rozvoz symbolických dárečků novorozencům do jejich domácností. Snad se dětem budou líbit a snad zdravotní situace dovolí přivítat je dodatečně příští rok se vši parádou.

Setkání seniorů

Dárek místo setkání obdrželi také státničtí senioři a seniorky, kteří se měli sejít v půlce listopadu. Všem přejeme v této nelehké době hodně zdraví, pozitivní nálady a příjemné prožití adventu i nadcházejících svátků.

Rekonstrukce domečku

Poměrně rychlým tempem pokračuje rekonstrukce domečku Pod Jasany vedle obecního úřadu. Od příštího roku se do něj přestěhuje knihovna a vznikne zde i prostor pro kulturní společenské centrum. V době uzávěrky tohoto vydání Zpravodaje již byla zřetelná nová přístavba i obrysy venkovní terasy.

V blízkosti domečku probíhá také výstavba nové garáže na

multikáru a na uskladnění nářadí technických služeb.

Co místo knihovny

Na obecní úřad dorazilo několik návrhů na využití prostor po knihovně, která se již brzy odstěhuje do zrekonstruovaného domečku. Občané by v uvolněných místnostech chtěli mít:

- re-use centrum a komunitní dílnu vybavenou stroji,
- obchod sloužící k prodeji vlastních produktů a výpěstků, tedy takovou malou státnickou tržnici,
- prostor pro výstavy a přednášky,
- relaxační prostor pro jógu.

Své návrhy a náměty můžete posílat ještě do konce roku, pamatujte přitom však na podmínku, že prostor by měl sloužit širokému okruhu občanů a měl by být využívan celotýdenně.

Vánoční stromeček

O adventní neděli 29. listopadu byl rozsvícen vánoční stromeček na návsi. Z důvodu pandemie a vládních opatření letos tento akt nedoprovázela žádná slavnost. Prostor pod stromečkem však oživil nový, ručně vyráběný betlém, který podle návrhu Veroniky Trachtové vyřezal z překližkových desek Jan Petera. V srdcích Marie a Josefa plápolají malé svíčky jako symboly lásky a naděje. Vánoční stromeček obci věnovala paní Lenka Procházková.

Výtvarný návrh od Veroniky Trachtové

Zákaz vjezdu nákladních vozidel

V Černém Vole bylo dokončeno statické zabezpečení opěrných zdí mostu na krajské silnici č. 240. Vzhledem k silnému poškození nosných konstrukcí zakázala Krajská správa a údržba silnic průjezd nákladních vozidel po tomto mostě. Příslušné dopravní značení mělo být osazeno v průběhu listopadu, v současné době tedy již všechna nákladní auta musí k cestě na Kralupy využívat objízdnou trasu po dálnici D7 a silnici I/16. Výjimku ze zákazu vjezdu na most mají autobusy a vozidla integrovaného záchranného systému. Přesný termín generální rekonstrukce mostu zatím nebyl stanoven.

Výdejna zboží z internetu

Vedle budovy obecního úřadu má ještě do konce roku vyrůst nový box pro výdej zboží přepraveného společností Zásilkovna. Naším občanům se tak usnadní objednávání a vyzvedávání zboží přes internet v časech, kdy kamenné prodejny kvůli nákaze covid-19 nemohou fungovat v normálním režimu. Další box má být instalován také v Černém Vole. Boxy budou v provozu nepřetržitě 24 hodin denně a budou sloužit pro příjem i výdej zásilek.

Zásilkovna

Rekonstrukce mostu

O několik kroků postoupilo jednání s Krajskou správou a údržbou silnic o rekonstrukci mostku přes Únětický potok pod Parádnicí. Rekonstrukce by měla proběhnout příští rok tak, aby opravený most svými parametry navázal na architektonický návrh řešení středu obce. Kromě vozovky povede přes most také chodník pro pěší a zvolená konstrukce umožní vybudování stezky podél potoka pod mostem.

Autobus na Suchdol

Zastupitelstvo Velkých Přílep odsouhlasilo provozní příspěvek na zřízení nové autobusové linky na Suchdol. Autobus by měl projíždět také Statenicemi a Lichocevsí, kde se bude otáčet. Zatím se počítá se zavedením linky na zkušební období od 1. září 2021 do 30. června 2022. Po vyhodnocení její prospěšnosti se rozhodne o případném pokračování provozu.

Šli jsme po stopách, covidu navzdory

Jen co začala platit přísnější hygienická opatření, vyšlo slunce nad Statenicemi – a to v podobě venkovní hry Po stopách Václava Březiny. Připravil ji tým okolo statenické knihovny. Jakmile děti začaly mít roupy, vytasila jsem se s mapkou hry. K mému překvapení se na ni

děti nadšeně vrhly. Už asi taky měly těch počítačových her a internetu až dost. A tak jsme se celá rodina vypravili plnit úkoly a zkoumat naše znalosti statenické historie. Hra nás chytla tak, že začal boj o to, kdo dřív bude moci na otázku odpovědět. Nakonec jsme se rozhodli hru přerušit a „ušetřit“ si druhou půlku na horší časy. A ty nastaly za pár týdnů. Takže když bylo jasné, že děti se po podzimních prázdninách do školy nevrátí, potřebovali jsme tudíž procházkou po dalších stopách V. Březiny provoněnou tlejícím listím a prozářenou podzimní barevnou paletou stromů.

Co dodat? Snad jen: „Díky, holky a spol., upekly jste skvělejší podzimní voňavej lék proti chmurám!“

Pavla Witzel

Kroužek patchworku pro dospělé

Kroužek probíhá již pátý rok každý sudý čtvrtek v měsíci, vždy od 17 do 20 hod. Nabízíme možnost šití patchworkových výrobků, jako jsou polštáře, prostírání, ubrusy,

tašky, taštičky, hračky pro děti. Rádi přivítáme nové zájemce začátečníky i pokročilejší. Více informací podá Věra Vyšínová – veravysinova@seznam.cz.

Na den svatého Martina

vesel se všechna rodina, alelujá...

Vzhledem ke všem aktuálním opatřením se zdálo být téměř nemožné, že by letos, tak jako každý rok, do Statenic zavítal svatý Martin. Ale zázraky se i dnes dějí, a tak se v naší vesnici i tentokrát patron dragounů objevil. Tedy ve skutečnosti jsme ho na vlastní oči neviděli, ale na loučce u potoka, blízko restaurace Detaillo, nechal pro statenické děti schovaný poklad. Do kovové truhličky schoval zlaté penízky, přesně takové, jaké každý rok při svém příjezdu hází z koně! Děti si během celého svatomartinského odpoledne mohly pro penízky chodit. Byly nadšené a na oplátku v truhličce nechaly Martinovi vlastnoručně vyrobené obrázky a vzkazy.

Svatý Martine, děkujeme a těšíme se na tebe příští rok!

Alena Heverová

Podnikání v obci / V této rubrice představujeme firmy, podnikatele a živnostníky působící ve Státnicích.

Hlavní výhodou je klid

Restaurace Státnický Mlýn vsadila na příjemné prostředí, výhled na jezírko a moderní kuchyni.

Restaurace Státnický Mlýn byla postavena současně s rezidenční čtvrtí stejného jména, která ji obklopuje. Určena však je i dalším hostům než pouze obyvatelům této čtvrti.

Nájemcem restaurace je od samého počátku její existence společnost Detaillo, jejíž název nesl nějaký čas i samotný podnik. Nyní je však upřednostňováno pojmenování Státnický Mlýn.

Ve všední dny tvoří velkou část klientely lidé zaměstnaní v okolních obcích nebo na severozápadním okraji Prahy, kteří sem zajíždějí na oběd, večer pak přicházejí místní na příjemnou večeři nebo posedět u vína.

„Nejsme vesnickou hospodou, kam se scházejí po práci chlapi na pivo a na karty. Naší hlavní výhodou je příjemné prostředí v klidné lokalitě u jezírka. V průběhu pracovního dne si sem hosté zajdou na oběd odpočinout od pracovního shonu, večer pak na klidnou večeři či víno ve dvou nebo s rodinou. Cenově jsme přijatelní pro střední příjmovou skupinu, určitě nepatříme mezi luxusní restaurace, kam by se běžní lidé báli chodit, protože je to pro ně příliš drahé,“ vysvětluje manažer restaurace Adam Bartůněk.

Pod jeho vedením funguje tým Státnického Mlýna už dva roky a po celou tu dobu drží koncept nastavený od prvního otevření restaurace: poklidné posezení mimo městský ruch a kvalitní gastronomie za rozumnou cenu.

S odkazem na Itálii

Protože součástí kuchyně je pec na pizzu, mohou si hosté vybrat z široké nabídky variant tohoto typicky italského pokrmu. Místní specialitou je pizza Detaillo

s mozzarellou, anglickou slaninou, pikantním salámem, žampiony a feferonkami a Adam Bartůněk doporučuje také Romarino s rozmarýnem a modrým sýrem. Další položky na jídelním lístku na italskou kuchyni více či méně odkazují.

„Naše menu je postavené na modernějších jídlech, která obměňujeme dle aktuální sezony. Jídelní lístek není příliš rozsáhlý, ale díky tomu můžeme zaručit kvalitu a čerstvost připravovaných pokrmů,“ říká Adam Bartůněk.

Nabídku hlavních jídel a pizzy doplňuje několik sladkých dezertů vyráběných přímo v kuchyni restaurace. Za ochutnání určitě stojí i místní domácí zmrzlina.

Kapacita restaurace je cca 180 hostů, uvnitř jsou k dispozici dvě patra a dětský koutek, za příznivého počasí je velmi oblíbená venkovní terasa přímo nad jezírkem.

Karanténa obnovila rozvoj

Jako všechny gastronomické provozy i Státnický Mlýn byl postižen opatřeními proti pandemii nemoci covid-19.

„Na jaře jsme díky tomu urychlili zahájení rozvozu jídel, který tady už kdysi fungoval a já jsem měl v úmyslu ho znovu zavést,“ popisuje Adam Bartůněk.

Restaurace zaváží hotová jídla do okruhu cca 17 km, kam je možné dorazit v rozumné době, aby si pokrm, který se převládá ve speciálních termoboxech, zachoval vysokou kvalitu. Standardně bývá jídlo u zákazníka do 45 minut od telefonického objednání.

Kromě rozvážky vydává restaurace v době mimořádných opatření objednaná jídla i přes okénko, tato

služba však byla více využita během jarní koronavirové vlny.

„V té době se už oteplovalo a lidé se rádi přes polední přestávku prošli, aby si vyvětrali hlavu. Někdy si také při čekání u okénka dali pivo nebo kávu. Teď na podzim, v chladnu a za deště, to ven na procházku tolik neláká a navíc je zakázána konzumace ve skupince u okénka. Počet těch, kteří si pro jídlo chodí

sami, se proto znatelně snížil,“ říká Adam Bartůněk.

Po uvolnění omezujících opatření se hosté přes léto do Statenického Mlýna vrátili. Vzhledem k tomu, že restaurace se nezaměřuje na turisty, ale na místní obyvatele pracující a žijící v okolí, nebyly ztráty tak velké jako u podniků v centru Prahy. Druhá koronavirová vlna ale zasáhla citelněji.

„Lidé se obávají, co bude dál, a víc omezují útraty za příjemné, ale zbytečné věci. A i když jednou určitě zákaz navštěvovat restaurace skončí, není vůbec jisté, jak rychle se do nich hosté zase začnou ve větší míře vracet. Musíme proto hledat nové způsoby, jak si zákazníky udržet, nabízet jim užitečné služby a být s nimi v kontaktu, aby na nás nezapomněli,“ vysvětluje manažer restaurace.

Ve Statenickém Mlýně z tohoto důvodu např. zavedli přípravu vakuovaných hotových jídel. Vybrané položky z jídelního lístku nabízejí v obalu vhodném pro delší skladování, který umožňuje ohřát si pokrm doma třeba druhý den.

Letos bohužel nelze počítat s tradičními termíny, kdy se restaurace plnila hosty mířícími za speciálním menu nebo k určité příležitosti. Na svatého Martina proto ve Statenickém Mlýně připravili speciální balíčky s pečenou husou (případně jiným jídlem) a lahvi svatomartinského vína, které rozváželi hostům na objednávku.

Oželeť bude nutné nejspíš i vánoční firemní večírky, pro které je vhodné první patro restaurace a na něž se chtěl Adam Bartůněk tuto sezonu více zaměřit.

Vzhledem k uvedeným okolnostem společnost Detaillo zatím odkládá plán na úpravu interiéru restaurace a stavbu nové pergoly. Také manažer Adam Bartůněk přibrzdil své úsilí rozšířit nabídku jídel z čerstvých surovin dodávaných přímo ze zemědělských provozů v okolí.

„Teď je důležité přežít a udržet se na trhu, pak se uvidí,“ říká, ale jedním dechem dodává, že boj rozhodně nevzdává a že Statenický Mlýn má před sebou jistě další skvělou budoucnost.

To, jaká opravdu bude, záleží z části i na obyvatelích Statenic, kteří mohou pomoci třeba tím, že si občas objednájí ze Statenického Mlýna oběd nebo večeři.

Pavel Černý

Policie volí lidský přístup

S činností obecní policie za první půlrok jejího působení na území obce Statenice nás seznámil policista Petr Dvořáček.

„Obecní policie působí ve Statenicích na základě uzavřené veřejnoprávní smlouvy mezi obcemi Statenice a Horoměřice. Tato smlouva byla uzavřena z důvodů blízkosti a velmi úzké katastrální a lidské provázanosti obou obcí. Naši práci bereme se vši odpovědností jako službu občanům obou obcí a vážíme si, že jsme od vedení vaší obce tuto důvěru dostali. Jak Horoměřice, tak i Statenice jsou, dá se říct, vesnice a systém práce je úplně jiný než ve městě, kde je velká anonymita mezi lidmi. Zde se zná téměř každý s každým. Snažíme se, abychom byli v obci vidět, mluvíme s lidmi a volíme individuální lidský přístup. Snažíme se především pomáhat, domluvit se, poradit a represí nechat až úplně nakonec. Myslíme si, že to zatím funguje docela dobře.

Kromě preventivní činnosti jsme se v uplynulé době zabývali např. několika odstavenými vozidly, u kterých jsme dohledali majitele a ti po upozornění vozidla s omluvou odstranili. Řešili jsme několik nesprávných parkování na místech, kde je to zakázáno, krátkodobé zneprůjezdění komunikace, kdy se jeden z obyvatel nemohl dostat do práce, přespávání bezdomovců, drobnou krádež, zatoulaného psa, který se nakonec našel a vrátil majiteli, děti na jízdních kolech bez přileb a taktéž mezilidské vztahy. V současné době se naše práce soustředí na dodržování karanténních opatření a v rámci našich možností nově i na dodržování zákazu vjezdu nákladních automobilů o celkové hmotnosti nad 3,5 t do Černého Vola.

Závěrem bych chtěl říct, vzájemně se respektujeme, budme ohleduplní k okolí a pomáhejme si, ať se nám tady všem dobře žije.“

Vrch. insp. Ing. Petr Dvořáček

Živý vánoční stromeček

Jak se o něj
starat, aby
vydržel
několik let.

Tradice zdobení vánočního stromku byla v českých zemích založena před více než dvěma sty lety. Zpočátku se stromeček zavěšoval nad štedrovečerní stůl špičkou dolů nebo se zdobila pouze jediná jehličnatá větev; na trzích se nabízely i stromečky vyrobené z kartónu či prkének. V současnosti si – kromě plastového – můžeme pořídit buď stromek řezaný, vypěstovaný za tímto účelem na speciální plantáži, anebo stromeček živý, a to doslova. Pokud je zasazen v dostatečně velké nádobě a správně se o něj staráme, můžeme jej pěstovat jako vánoční po několik let.

Potřeba aklimatizace

Takový opravdový stromeček má nesporné výhody, ale také jednu nevýhodu: jako jehličnan našeho klimatického pásma musí v zimě nutně projít obdobím vegetačního klidu – a k tomu nutně potřebuje chlad.

Můžeme jej ponechat venku před oknem na balkóně, terase či zahradě a tam i ozdobit, nebo jej postupně přenést do bytu. Pamatujme ale na to, že ani v nepřetopené místnosti, v teplotě do 20 stupňů, nevydrží bez poškození déle než několik dní, maximálně však týden, a to ještě za předpokladu, že vlhkost vzduchu přesáhne 50 %. Stromček nám rozhodně nesmí předčasně vyrašit.

Stromek musíme před Štědrým dnem především nejprve aklimatizovat, obzvlášť pokud více mrzne. Nejdříve přeneseme jehličnan na několik dní do bezmrazé, ale chladné a světlé místnosti. Ideálně jej následně přemístíme do místnosti s teplotou o pár stupňů vyšší, a teprve na Štědrý večer do obývacího pokoje. Tam jej umístíme co nejdále od zdroje tepla a dostatečně zaléváme; pomůže i časté rosení. Při zdobení nezapomínáme, že je stromek živý: příliš nezatěžujeme větvíčky, nepoužíváme hořící svíčky ani prskavky, instalujeme raději umělé osvětlení. Po třech až sedmi dnech pak stromeček postupně stěhujeme ven v opačném sledu, opět vždy s prodlevou několika dní.

Péče v průběhu roku

Přes zimu květináč chráníme izolační vrstvou proti promrznutí, v létě proti přehřátí. Vhodné je zapustit stromek i s nádobou na zahradě do země. Na jaře stromeček přesadíme do květináče o několik centimetrů většího. Během celého roku nesmíme zapomínat dostatečně zalévat a přihnojovat. Při správné péči vydrží stromek několik let, poté je lepší vysadit jej na zahradu a vybrat si rostlinu novou, ideálně kompaktní, pomaleji rostoucí jehličnan.

Olga Kubalová Wankeová, Trees

Původ a význam vánočního stromku

(Dr. Čeněk Zíbrt, Český Lid, 1903)

Není pochyby, že ku slavení hodů vánočních k vánočním obyčejům a obřadům původu prastarého přidružil se teprve ve století XIX. obyčej z brusu nový, v dobách starších docela neznámý: „vánoční stromek“. Není divu, že záhy nabyl všeobecné obliby a rozšířil se takřka všude. Zdá se nyní, jakoby se od věků udržovalo v lidovém podání strojení vánočního stromku, jehož milý a půvabný zjev vhodně se druží k náladě tichých vánočních hodů, dojmajících i člověka otrlého tajuplným kouzlem. Dnes zdobí vánoční stromek, prostě upravený, jizbu v nebohaté chatě, jako kráslí září světél a blýskavými cetkami, směsí drahocenných dárků nádherně jsa vyšňořen, síně boháčů ve městech. I lodníci, vzdálení od domova a od zátiší života rodinného, strojí si na štědrý večer v korábu stromek vánoční, vzpomínající na své drahé v domovině. Krátce pověděno: vánoční stromek původu nového srostl se starodávným obyčejem udíletí dárky, jež jsou nyní zavěšovány na haluzky a kladeny pod stromek, nerozlučně. Toto přizpůsobení obyčeje starodávného záhy se všeobecně ujalo. Vánočnímu stromku jsme přivykli a ptá se málokdo, zda obyčej jest starý či nový. Ať vznikl jakkoli – kdož by chtěl zbavit Štědrý večer té poetické přízdoby a naše dítky největší radosti?

TREES
PRODEJNÍ ZAHRADE
ČERNÝ VŮL

**PŘIJĎTE SI K NÁM
VYCHUTNAT KLIDNOU
VÁNOČNÍ ATMOSFÉRU,
ODPOČINOUT SI
A INSPIROVAT SE!**

**KAŽDÝ DEN 9 - 18
AŽ DO 23. PROSINCE 2020**

 RYBÁRNA
sobota 9 - 18
16. - 23. 12. každý den

 WWW.TREES.CZ
f prodejnihzahradatrees
Únětická 146
252 62 Státnice Černý Vůl
T: +420 220 970 790

S	Y	N	A	J	P	E	B	E	T	K	J
T	R	P	E	M	R	K	U	O	A	A	N
U	O	U	Y	V	O	Y	R	S	K	J	P
D	T	L	B	N	C	H	L	R	U	P	M
E	A	S	U	I	Y	Y	R	E	I	K	O
N	C	A	N	I	L	B	L	S	L	Z	M
K	M	L	P	U	E	I	O	I	E	Y	A
A	U	I	A	N	B	R	L	L	N	M	C
T	K	V	N	V	P	I	E	O	U	A	A
Ř	P	O	N	I	U	N	L	T	H	A	J
Y	I	P	A	M	Ý	A	L	Y	M	U	E
A	L	Y	C	H	O	P	Y	R	Y	T	Č

Už se nám ochladilo. Po ránu křupe jinovatka pod každým mým krokem a někde už leží sníh. Končí listopad. Až se dáte do luštění této osmisměrky, bude prosinec a na adventních věncích bude mít první svíčka - svíčka proroků - ohořelý knot. Věděli jste, že předchůdcem našich adventních věnců byl rakouský PARADEISL, tedy ozdoba, jejíž ... (více viz tajenka)

zimostráz, jedlové větve a jablka. Jablek byly čtyři kusy a spojovaly větve. V každém jablku byla umístěna svíčka na místě stopky. Stopka byla vyříznuta. Paradeisl mohl být zdoben také sušeným ovocem, ořechy a cukrovím. Voňavé a radostné svátky Vám přeje *Kateřina Molčíková.*

V osmisměrce se ukrývají první čtyři sloky úžasné koledy z Hlučínska - *Stojí lipka pochylna*. Slova se neopakují. Celý text i s notami najdete v knížce Zuzany Vlčínské *Poslyšte s radostí*. Vtipnou nahrávku si můžete pustit na YouTube <https://iurl.cz/7zXol>

STOJÍ LIPKA POCHYLA, SNUBI LILIUM. EJ SRUBILI, ČTYRY BYLY CHYLE BYLY PROCHYLE CHYLINAJ PROSIM TEBE NEBRUKAJ CHYLINAJ, PROMACHAJER BUR, ZELENÝ HAJ.

POD TUM LIPKUM STUDENKA, SNUBI LILIUM ...

V NI PANNA SYNA MYLA, SNUBI ...

JAK UMYLA, POVILA, SNUBI ...

Slovní spojení „v ni“ najdete v tajence dohromady. První slovo koledy „stojí“ naopak v tajence nenajdete.

Výsledky svého luštění posílejte na adresu kacamolca@seznam.cz. Správný výsledek svatováclavské tajenky zní: „... srážnou cestou neřestí.“ Cenu tentokrát nevyhrává nikdo jiný než mladý luštitel **Albert Petříček**, který si ve věku 8 let přijde již pro svoji druhou cenu. Tentokrát bude ozdobena třemi vánočními rolíčkami. **Gratulujeme!**

Čteme a chápeme správně Staré pověsti české?

Část 1.

Pocházel Přemysl Oráč ze Stadic, nebo ze Státnic?

Podobně bychom se mohli ptát, zda čteme a chápeme správně středověké kroniky, z nichž Jirásek vycházel při psaní Starých pověstí českých. Je to především nejstarší z nich, Kosmova *Chronica Bohemorum* (Kronika česká) z počátku 12. století, ale i další, jejichž autoři však již více méně vycházeli z Kosmovy kroniky. Jsou to Dalimilova kronika z počátku 14. století a Hájkova z počátku 16. století. Zkusme podrobit logické analýze některé údaje z těchto kronik, respektive Starých pověstí českých.

Státnice jsou starobylá obec na území Praha-západ. Nedaleko Státnic, necelou hodinu chůze, se nalézá Levý Hradec a jen o kousek dál Budeč, Libušín, Tursko atd. Z Vyšehradu do Státnic to rovněž není daleko. Státnice se tak nacházejí uprostřed území, které obýval kmen Čechů. Představíme-li si způsob společenského života našich dávných předků, lze oprávněně předpokládat, že při různých příležitostech, především pohanských svátcích a slavnostech, se obyvatelé těchto hradišť běžně setkávali, aby je oslavili společně. Kněžna Libuše se tak mohla setkat s Přemyslem Oráčem spíše ve Státnicích nežli ve více než sto kilometrů vzdálených Stadicích v dnešním Ústeckém kraji.

„Kazi, Teta, Libuše. V útlém mládí svém žili na Budči... s jinými pannami a jinochy svého plemene.“ Libuše tedy musela znát Státnice a jejich obyvatele od mládí a Přemysla mohla potkat právě na Budči.

Když vysílala poselstvo pro Přemysla, učinila tak slovy: „Můj kůň vás povede...“ Cestu do Státnic si její

kůň mohl zapamatovat, ale do vzdálených Stadic, kam poselstvo dorazilo „...až třetího dne ráno ...“, nikoliv, obzvláště, když poselstvo během cesty „...došlo domnění, tou cestou kůň že poprvé nejde, že kněžna jízdou příšernou často tu jezdila za večerního soumraku a zase, než zapěly kury, že se vracela do svého dvora“. Ze Státnic to takto na Vyšehrad či do Libušína mohla bez potíží stihnout, do Stadic je to vyloučeno.

Rovněž popis lokalizace Stadic „...blížili se (poslové) k dědině mezi stráněmi, kraj úzkého dolu, jímž řeka tekla...“ odpovídá Státnicím, jen s tím malým rozdílem, že jimi protéká Unětický potok. Středověcí kronikáři na takové druhořadé okolnosti příliš nehleděli. Rovněž vlastní jména obcí, řek atd. často komolili, neboť je většinou znali jen přeneseně z doslechu. Navíc Kosmova kronika se nám nezachovala v originále, nýbrž jen v několika pozdějších opisech. Tak mohlo snadno dojít k záměně – Státnice za Stádice.

Vzmáhající se vlny národního sebeuvědomování v polovině 19. století využil hrabě Nostic a nechal ve Stadicích v roce 1841 postavit pomník Přemysla Oráče. Pozvedl tím historický význam svého panství a posvětil legendu o Přemyslovi a Libuši.

Přemysl je bezpochyby historická postava. Dal jméno dynastii, která vytvořila středověký český stát a národ. Kdyby byl pouze smyšlenkou, virtuální realitou, nebylo by to možné. Proto můžeme brát jako skutečnost i všechna ostatní knížata přemyslovského rodu pohanského období našich dějin, ačkoliv o nich nejsou žádné vědecké důkazy a přežila pouze v legendách.

Václav Makrlík

Povolání Přemysla od pluhu na fresce v rotundě sv. Kateřiny ve Znojmě, foto: Wikipedia

Můj den s asistentkami

Asistentky pečující o seniory v domácím prostředí to nemají lehké. Ale svou práci zvládají s úsměvem a na vysoké profesionální úrovni.

Není nad to si vše vyzkoušet v praxi, a tak jsem poprosila ředitelku neziskové organizace Kvalitní podzim života Lenku Klestilovou a asistentky Ritu se Zuzkou, zda bych s nimi mohla vyrazit do terénu a zjistit více o tom, jak probíhá péče o naše seniory. Obě dámy mají na starosti obec Statenice, Velké Přílepy, Tursko a Holubice.

Ve Statenicích jsem zaujala místo pod parádním ořechem, dostala kávu a další dobrůtky a zúčastnila se porady, na níž se probralo vše, co bylo na tento den naplánované. Již tady jsem pochopila, jak jsou Rita se Zuzkou sešlapané.

Do terénu jsem vyrazila s Ritou. Nejdříve do potravin k Sadilům, kde již Zuzana připravila obědy na rozvoz ke klientům. Je velmi milé, jak si všichni u Sadilů vycházejí vstříc.

Bylo úžasné pozorovat, jak Ritu všude znají a s úsměvem a dobrým slovem od ní přebírají objednaná jídla. Dále byla v plánu péče u paní Dany. Paní Dana má problém s pamětí, ale Rita vše s úsměvem opakovala, ohrála jídlo, dohlédla, aby se klientka v pořádku naobědvala a umyla nádobí. Pak Rita pomohla paní Daně se základní hygienou, a to vše stále v klidu a s pověstným úsměvem a dobrým slovem. Po obědě jsme paní Daně rozestlaly, uložily ji k odpolednímu spánku a obě ji pohladily. Na ty vděčné oči nikdy nezapomenu.

Mezitím Zuzka rozvezla obědy zase svým klientům a vyzvedla si pana Josefa, který měl v plánu návštěvu u lékaře. Zuzka přitom ještě stihla zařídit nákupy pro své dědečky a babičky.

A my jsme již pokračovaly do další obce za další klientkou, nechodící paní Alenkou. A Rita opět s úsměvem přihrála oběd a po obědě bylo nutno provést celkovou hygienu, která je u ležící klientky velmi náročná, a to hlavně po fyzické stránce. Ale ty dvě si pořád povídaly, smály se a bylo moc fajn se zapojit do hovoru. Ještě poklidit kuchyň, rozloučit se s tím, že se dámy na druhý den uvidí a budou se na sebe těšit.

A už si mě přebírá Zuzana a s ní jedeme do další obce k paní Jarce, která je jen částečně chodící. Tak jsem vám lidi měla pocit, že Zuzana se s paní Jarkou zná odjakživa. Hned si začaly povídat a vzhledem k tomu, že paní Jarka má textilní průmyslovku, Zuzana ráda šije a já jsem ze stejného oboru, byl z toho super babinec. Mezitím Zuzana připravila svačtinu, poklidila a pak se s paní Jaruškou chystala do koupelny. A já jsem se s pokorou rozloučila. Můj den s pečovatelkou končil.

Mohu jen napsat, že mé zážitky s klientkami, naprostá profesionalita děvčat, ale také lidský přístup a naprostá empatie Rity a Zuzany zůstanou v mé mysli ještě hodně dlouho.

Mirka Lebovičová, Kvalitní podzim života, z. ú.

Jména klientek byla v článku pozměněna.

Na fotografii: Rita a Zuzana

PEČUJETE O SENIORA? POMŮŽEME!

- **Staráte se o svého rodiče nebo partnera s demencí?**
- **Znáte někoho s Alzheimerovou nemocí ve svém okolí?**
- **Tušíte, že budete o někoho blízkého pečovat, a nevíte, co vás čeká?**
- **Potřebujete zjistit, na co máte nárok?**
- **Chybí vám informace?**

Můžeme vám poradit a naše služby jsou **zdarma**. Víme, jak je péče o blízkého člověka náročná, a proto pro vás máme náš poradenský tým:

SOCIÁLNÍ PRACOVNÍK • PSYCHOLOG • PRÁVNÍK
NEUROLOG • ZDRAVOTNÍ SESTRA • VÝŽIVOVÝ SPECIALISTA

Poradenství probíhá **osobně, telefonicky i elektronicky** (chat, e-mail).

KONTAKT PRO
HOSTIVICE A OKOLÍ:
Anna Kolaříková
tel.: 774 121 827
hostivice@dementia.cz

Můžete nám také
anonymně napsat
na chat na našich
stránkách:
dementia.cz/chat/

DEMENTIA

Prémiové bydlení na skvělé adrese, s přátelskými sousedy a službami v místě.

Výstavba vilové čtvrti pokračuje podle plánu, včetně přípravy centrální části se **školkou, parkem, ordinacemi či spolkovým domem**. Je ideální čas na **klientské změny** a úpravu interiéru vily a zahrady dle vlastních představ. S umístěním bazénu, wellness nebo **zázemí pro vaši domácí kancelář** vám pomohou naši architekti.

**Velkorysé vily
Atriové a řadové domy
Nové centrum**

www.zatisilysolaje.cz

**Dokončení
2021/2022**

(+420) 733 130 101
obchod@landia.cz
www.landia.cz

LANDIA
management